

אין שלום, אין ביטחון, אין צדק חברתי – אין עתיד בציונות!

–מכתב פתוח מיהודים אנטי-ציונים לפועלים, לעניים ולמדוכאים הציונים–

חלק ב

מאת: אדם שרונסקי

IV - דת, מדינה וגזע

הגדרתה של מדינת ישראל כמדינה יהודית הופכת אותה למעשה למדינת גזע. אין זה משום שהיהודים כולם משתייכים לגזע מסוים או שיש בכלל דבר כזה גזע^[1]. הרעיון הציוני למעשה מאמץ את ההגדרות של תורת הגזע בשאלה "מיהו יהודי" (במיוחד בשאלת חוק השבות). מדינה המושתתת על הרעיון הזה מקיימת בקנאות היררכיה גזעית – סדר חברתי שבו קבוצות אתניות שוות יותר ושוות פחות בכל תחומי החיים, משוויון הזדמנויות דרך בריאות ואפילו ביטחון.

תחת הצהרות כי הם מקימים ישות מדינית שתגן על היהודים מפני הגזענות, יצרו הציונים את המדינה היחידה בעולם שבה יהודים (ממוצא אתיופי למשל) סובלים מגזענות שיטתית ומסדית. יטענו הגזענים הציונים כמו גם האנטישמים ברחבי העולם כי אין סתירה בין רעיון הדם הציוני ורעיון "העם הנבחר" בדת היהודית^[2], אולם גזע הוא מועדון סגור אליו נולדים ועמו מתים ואילו אל "העם הנבחר" אפשר להצטרף באמצעות המרת דת (גיור) ואפשר גם לעזוב באמצעות המרה או זניחת הדת. אין טענה הצופה ושקרית יותר מן הטענה כי הרעיון הציוני מייצג נאמנה את "חזונו של נביאי ישראל" ואת הרעיון היהודי על שלל גווניו ופלגיו^[3].

למעשה, התנועה הציונית, ממש כפי שעשו תנועות קולוניאליסטיות אחרות בהיסטוריה^[4] ^[5], עשתה שימוש ציני בספר התנ"ך וברעיון היהודי והפכה אותם לכלי שרת של מדיניות הגזע הקולוניאליסטית שלה, כשהיא מאמצת את האלמנטים המשרתים אותה ומתעלמת מן האלמנטים המערערים אותה^[6].

אלא שלשימוש הציוני שהתנועה הציונית עושה בדת היהודית יש מחיר כבד בזכויות אזרחיות דמוקרטיות שעל אזרחי מדינת ישראל לשלם. הנפגע העיקרי (אם כי בטח לא היחיד) הוא עקרון הפרדת הדת מהמדינה קרי – הגבלה בתחבורה ציבורית ופתיחת עסקים בשבת, הגבלת הזכות לקיום נישואין אזרחיים או חד-מיניים וקבורה אזרחית, הגבלות על מזון לא כשר ועל מערכות כשרות אלטרנטיביות ועוד.

ליברלים ציונים בעיקר מפזרים אשלויות בדבר האפשרות שביום מן הימים יופרדו דת ומדינה בישראל הציונית. גרוע מכך, לא פעם הם עוסקים בהסתה שגובלת ואף חוצה את גבולות האנטישמיות כנגד המגזר החרדי. הם מאשימים את המפלגות החרדיות כי הן חוסמות כל אפשרות להרחיב את הזכויות הדמוקרטיות של אזרחי ישראל משום שהן לכאורה תומכות ב"כפייה דתית" ומשום שהן מסרבות ל"שוויון בנטל", שהוא למעשה נטל הכיבוש והדיכוי הלאומי של העם הפלסטיני.

בעוד שיש לנו ביקורת חריפה כנגד הנהגת הציבור החרדי אשר מעמידה את עצמה ואת הציבור שהיא מייצגת כעלה תאנה יהודי למדינה הציונית, אין אנו משלים את הציבור לגבי השאלה מי צריך את מי יותר. היהדות החרדית התגבשה יותר ממאה שנה לפני קום המדינה וכנראה תתקיים גם הרבה אחרי שתפורק על ידי ערבים ויהודים במסגרת מהפכה חברתית כלל-אזורית. התנועה הציונית זקוקה

למיתולוגיה הדתית בכדי להצדיק את טענותיה לבעלות על הארץ ולגייס רבים, במיוחד מקרב יהודי העולם העשירים לטובתה, כשהם מאמינים שבתמיכתם בישראל הם מבטיחים את המשכייתה של המסורת היהודית ואת לימוד התורה. במציאות, מדינת ישראל מבאישה את ריחה של היהדות והיהודים, מהווה מלכודת מוות ליהודים והמקום הכי-פחות בטוח עבור יהודים בכל רחבי העולם.

ליברלים גזענים ציונים, דוגמת חה"כ יאיר לפיד, יו"ר מפלגת "יש עתיד", אשר ניסו לקיים ממשלה ללא חרדים, נוכחו מהר מאוד לגלות כי לציבור החרדי גם צדדים נוספים וכאשר דמי השתיקה מפסיקים לזרום, הם מדברים על צדק חברתי, על אימוץ יוזמת הליגה הערבית ("מתוך ראייה שאנו חיים במרחב שרובו ככולו מוסלמי") ועל המחיר הכבד שהישראלים נאלצים לשלם ברווחה, בבריאות ובחינוך משום שהם נדרשים לממן את מפעל ההתנחלויות^[7].

V - אפליה וניצול יהודים במדינת הגזע הציונית

כפי שהראינו לעיל, המדינה הציונית עושה שימוש ציני וסלקטיבי בדת היהודית, וכפועל יוצא ביהדות החרדית בכדי לשרת את מדיניות הגזע שלה. אלא שהגזענות היא מערכת חברתית שלמה המסדרת את בני האדם לשווים יותר ושווים פחות על פי קריטריונים אתניים, דתיים ומגדריים שרירותיים. לפיכך, אין זה סביר לחשוב כי מדיניות הגזע של המדינה הציונית תיעצר בהפלייה לטובה של יהודים לעומת לא-יהודים ובאופן לא מפתיע גם החברה הישראלית מסודרת היררכית לפי קבוצות גזע, דת, מגדר, נטייה מינית וכו'. בראש הפירמידה עומד הגבר החילוני, ה"סטרייט" ממוצא אירופי (אשכנזי). אין זה מקרי כי כל ראשי ממשלת ישראל היו שייכים לקבוצה זו, למעט גולדה מאיר שהייתה אישה ממוצא אשכנזי.

מדינת ישראל נוסדה על ידי אליטה אשכנזית. זו מנצלת את נאמנותם של אזרחיה שמוצאם מארצות ערב והאסלאם (מזרחים), אתיופים, יוצאי ברית המועצות לשעבר, נשים, להטבא"קים^[8], יהודים שאינם אורתודוקסים^[9] ועוד ומשתמשת בהם כנגד הפלסטינים אם כ"נשק דמוגרפי" או כבשר תותחים במדים. בתמורה מקבלים בני קבוצות אלה את ה"זכות" לנפח את כיסיהם של בעלי ההון הציונים כפועלים זולים, לחיות בשכונות עוני ולסבול מרדיפות ואלימות משטרתית ללא החירות לפתח את דתם ותרבותם בתנאים ובקצב שלהם. קבוצות אלו יכולות להתנחם, בינתיים, בעובדה כי לפחות בהשוואה לפליט הפלסטיני ולפועל הפלסטיני מצבם טוב יותר.

כיום מספר הולך וגובר של אנשים בקרב הקבוצות המוחלשות והמדוכאות בחברה הישראלית מדברים על כך בגלוי, בעיקר ברשתות החברתיות, כי ראשית, לא ניתן להיאבק ביעילות כנגד האפלייה הגזעית כנגדם מבלי להתנער בגלוי מתפיסות גזעניות כלפי הפלסטינים ומבלי לסרב להקריב את רמת חייהם ואף את החיים עצמם בכדי לשרת את מדיניות הדיכוי הלאומי של הפלסטינים, ושנית, כי כל עוד האליטה האשכנזית הציונית תופסת את נאמנותם ל"מדינה היהודית" כמובנת מאליה אין לה כל סיבה לספק יותר ממראית עין של תיקון העוולות החברתיות מהן הם סובלים, כשהיא משליכה לעברם פירוורים בלבד מעוגת הדיכוי והנישול של הפלסטינים.

VI - האם הציונות היא התשובה לאנטישמיות?

משחר היווסדה של התנועה הציונית היא ניסתה לגייס לשורותיה יהודים על בסיס הטענה כי רק הקמת מדינה יהודית והפיכתם של היהודים ל"עם ככל העמים" תציל אותם מאפליה, רדיפות ומעשי טבח. בכך שהיא נשענה על תופעת האנטישמיות להעצמת כוחה החברתי, הכלכלי והפוליטי, הפכה תופעת האנטישמיות לידידתה הטובה ביותר של התנועה הציונית. עד כדי כך, שקברניטיה לאורך ההיסטוריה

ניהלו שיתוף פעולה אקטיבי עם הגזענים האנטישמיים הגרועים ביותר באירופה, ובכלל זה התנועה הנאצית^[10], בכדי להביא להחרפת התופעה ולהציב את עצמה כפתרון. רבות כבר נכתב ונאמר על כך על ידי היסטוריונים^[11].

כמו בעבר גם כיום, כל רסיס של גילוי אנטישמיות באירופה וברחבי העולם הופך ל"מסיבה" גדולה בתקשורת ובפוליטיקה הציונית וראש הממשלה מנצל זאת על מנת לקרוא ליהודים "לשוב למולדתם" ולחיות בביטחון (במדינה המסוכנת ביותר ליהודים בכל העולם). אלא שבניגוד לעבר, כיום מדינת ישראל, אשר מציגה את עצמה ברחבי העולם כנציגתם של כל היהודים, היא הגורם מספר אחת להתעוררותה של אנטישמיות המושפעת בעיקר מן הדיכוי הלאומי ומעשי הטבח שהיא מעוללת לעם הפלסטיני. הבלבול בין יהדות לציונות, הרווח בקרב האנטישמים של ימינו, הוא תוצר ישיר של המדיניות הציונית. הדרך להלחם באנטישמיות היא להיאבק כנגד כל גילויי הגזענות יחד עם התנועה האנטי-גזענית, תוך התנתקות גלויה מהציונות ותוך מאבק למען חברה חופשית לחלוטין מגזענות, כלומר – חברה סוציאליסטית.

^[1] כבר בשנת 1950 קבעה הקהילה המדעית העולמית כי כל בני האדם שייכים לאותו מין וכי קיומה של חלוקה לגזעים אינו אלא מיתוס- <http://www.newsweek.com/there-no-such-thing-race-283123>.

^[2] ובהם גם המשורר הלאומי חיים נחמן ביאליק המצוטט מפורשות כאן:

<https://goo.gl/AKjO57>

<http://goo.gl/CNA6Lm>^[3]

^[4] – <http://www.ensignmessage.com/IsraelitesinSA.html> חלק מהלבנים בדרום אפריקה מאמינים עד עצם ימינו כי הם צאצאי השבטים.

^[5] – <https://www.academicvideostore.com/video/liberia-promised-land> המתישבים השחורים שהגיעו מארצות הברית לליבריה האמינו כי הם צאצאי השבטים וכי הם שבים ל"ארץ המובטחת".

^[6] למשל, כאשר ניסה האח דניאל לטעון כי הוא אמנם איש דת נוצרי אך יהודי לפי תורת הגזע הציונית, ולכן הוא זכאי להתאזרח מיידית במדינת ישראל, פסק בג"ץ כי אינו זכאי לכך והחוק תוקן ב-1970 על מנת למנוע בקשות דומות בעתיד. העובדה שהאח דניאל פעל להצלת יהודים בתקופת השואה עניינה את השופט כשלג דאשתקד.

^[7] – <http://www.al-monitor.com/pulse/iw/originals/2013/08/ultra-orthodox-abandon-israeli-right-wing.html#>

^[8] לסביות, הומוסקסואלים, טרנסג'נדריות, ים, ביסקסואליות, ים, א-מיניות, ים וקוויריות. ים.

^[9] משיחיים, קראים, רפורמים, קונסרבטיבים ועוד.

^[10] <http://www.nrg.co.il/online/11/ART2/689/496.html>

<https://archive.org/details/ZionismInTheAgeOfTheDictators>^[11]